

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/150/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612010447
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1612010447.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ľudmily Králikovej a JUDr. Kamila Ivánka, v trestnej veci proti obžalovanému N. L., stíhanému pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného N. L. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/69/2012 zo dňa 20.05.2013, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19.12.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp.zn. 2T/69/2012 zo dňa 20.05.2013 bol obžalovaný N. L. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 2.10.2011 v čase o 17.00 h po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov s koncentráciou od 1,24 až 1,4 g/kg (‰) alkoholu v krvi viedol osobné motorové vozidlo zn. Renault Megane, EČ: R., po štátnej ceste II/501 v smere Pernek - Jablonové, kde v kilometri 7,1 neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, po prejení pravotočivej zákruty prešiel s vozidlom do protismeru a ľavou časťou vozidla narazil do ľavej časti protiidúceho vozidla zn. Toyota Auris, EČ: D., vedeného poškodeným B. A., ktorý v dôsledku zrážky utrpel otras mozgu, pomliaždenie hlavy a mnohopočetné rezné rany na tvári, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie v trvaní 10 dní a spolujazdci poškodený Š. A. utrpel pomliaždenie hrudníka s dobou liečenia 10 dní a G. A. utrpela komplikovanú drtenú zlomeninu pravej ramennej kosti s posunom úlomkov a pohmoždenie hrudníka, zranenia ktorej si vyžiadali operačný zákrok a následné liečenie v trvaní minimálne 3 mesiace, pričom po dopravnej nehode bol obvinený podrobený odberu krvi s výsledkom 0,48 mg/6 (1‰).

Za to bol podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/, písm. l/, § 38 ods. 3 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 18 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola H. Q. D., K..E.. R., G. XX, IČO: XX XXX XXX odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 03.06.2013 na č.l. 196-197 odvolanie obžalovaný N. L.. V úvode viedol, že na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku podľa ust. § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, svoj čin úprimne oľutoval, nahradil spôsobenú škodu, a s ohľadom na nedbanlivostný trestný čin pokorne prijal svoju vinu, ktorá sa mu kladie za vinu. Na základe uvedeného súd I. stupňa pri ukladaní trestu za spáchaný trestný čin nepostupoval správne pri svojich úvahách a hodnoteniach vykonaných dôkazov, nakoľko uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov považuje za neprimerane prísne potrestanie obžalovaného s ohľadom na okolnosti prípadu, teda skutkového základu kladeného obžalovanému za vinu, a osobu obžalovaného a jeho osobné pomery. Má za to, že boli splnené všetky podmienky aspoň na podmiennečné odloženie uloženého trestu a určenie skúšobnej lehoty.

Obžalovaný považuje už samotné prejednanie veci v rámci trestného konania za dostatočné ponaučenie a prípadný trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom by vzhľadom na všetky okolnosti prípadu považoval za primeraný k spáchanému skutku. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní súdu uviedol všetky okolnosti týkajúce sa neprimeraného dopadu nepodmienečného trestu odňatia slobody na jeho osobu a to najmä pokiaľ ide o stratu zamestnania a tým spojená druhotná platobná neschopnosť obžalovaného, povinnosť starať sa o dve maloleté deti a družku, neprimerané narušenie spoločenského života.

Má za to, že súd sa svojom rozhodovaní neriadil ustanovením § 34 a nasl. Trestného zákona a základnými zásadami pre ukladanie trestov, nakoľko trest má vytvoriť podmienky na páchatelovu výchovu, aby tento viedol riadny život. Obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný a pokiaľ ide o samotný skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil, išlo o náhodu, pri ktorej bolo v jednom čase a na jednom mieste prítomných niekoľko činiteľov, ktoré sa podpísali pod dopravnú nehodu:

a/ obžalovaný viedol motorové vozidlo v presvedčení, že od posledného požitia alkoholu ubehol dostatočne dlhý časový odstup, aby sa požitý alkohol z tela všetok riadne odbúral. Obžalovaný vozidlo viedol v podvečer po dvoch plnohodnotných jedlách a necítil sa byť ani v najmenšom pod vplyvom alkoholu, lebo inak by si za volant nesadol. Ako vyplýva aj z lekárskej správy - výsledkov toxikologicko-chemickej skúšky zo dňa 04.10.2011, obžalovaný nejavil v čase po dopravnej nehode žiadne príznaky požitia alkoholu.

b/ obžalovaný v presvedčení, že alkohol sa mu z tela už všetok odbúral, poslúchol príkaz svojho zamestnávateľa, aby tržbu odniesol ešte v ten deň do firmy, čo aj spravil.

c/ v čase o 17,00 hodine svojim motorovým vozidlom prechádzal pravotočivú zákrutu, ktorá prechádza cez horizont, kde bol následne na krátky čas oslepený zapadajúcim slnkom. Miesto dopravnej nehody bolo aj zo strany vyšetrovateľa označené ako nebezpečne známe, nakoľko sa tam stalo už niekoľko vážnych dopravných nehôd, ktorých dôvodom bolo práve oslepenie vodiča zapadajúcim slnkom.

Aj napriek súčasnej zhode uvedených činiteľov, obžalovaný si je vedomý spáchaného skutku a tento veľmi ľutuje. Hneď po nehode sa ospravedlnil všetkým poškodeným, zaujímal sa o ich zdravotný stav a dobrovoľne nahradil všetku škodu, ktorá poškodeným v súvislosti s dopravnou nehodou vznikla. Opakovane svoj čin oľutoval.

Čo sa týka doterajšieho života obžalovaného, v konaní bolo opakovane preukázané, že tento viedol vždy riadny život, bez akýchkoľvek porušení zákona. Viedol vždy riadny život, keď vychoval svoje deti, ktorým je neustále nápomocný. V súčasnosti riadne pracuje a žije s družkou, ktorá má maloleté dieťa, o ktoré sa stará pričom sa stará aj o svojho maloletého syna.

Vzhľadom na uvedené obžalovaný neustále spíňa všetky zákonné predpoklady a podmienky nevyhnutné pre rozhodnutie o podmieňnom zastavení trestného stíhania podľa § 216 Trestného poriadku. O podmieňnom zastavení však ani prokurátor a ani prvostupňový súd z neznámych dôvodov nerozhodli, aj keď to bolo zo strany obžalovaného opakovane navrhované a odôvodnene žiadané.

Čo sa týka uloženého nepodmieňného trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov zo strany prvostupňového súdu, má za to, že tento trest nie je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a osobu obžalovaného spravodlivý.

Okresný súd Malacky pri ukladaní trestu totiž nemal na zreteli, že trest by mal byť adekvátny k spáchanému činu. Je pravdou, že trest by mal byť ujmou a prostriedkom štátneho donútenia, ale vždy musí mať aj výchovný charakter pre páchatel'a, zároveň by nemal mať významný vplyv a dosah na rodinu a osoby blízke páchatel'ovi.

Odvolateľ je presvedčený, že uloženie nepodmieňného trestu odňatia slobody nie je v tomto konkrétnom prípade nevyhnutné, správne ani spravodlivé. Neexistujú žiadne predpoklady, že by obžalovaný v budúcnosti páchal ďalšiu trestnú činnosť, práve naopak, uvedený skutok bol výnimočný.

Má za to, že podmieňné odloženie trestu odňatia slobody, uloženie primeranej skúšobnej doby, plus prípadný zákaz činnosti viesť motorové vozidlo, by vzhľadom na osobu obžalovaného poskytol tomuto šancu a čas na prevýchovu a aj na to, aby si dal tento v budúcnosti už väčší pozor a nepáchal ani náhodné nedbanlivostné trestné činy. Zároveň by však poskytl obžalovanému možnosť pokračovania v riadnom živote a nie jeho odvrhnutie od spoločnosti ako „pravého zločinca“.

Podmieňný odklad výkonu trestu odňatia slobody je významným inštitútom na výchovu a prevýchovu páchatel'a, ktorý spáchal prečin z nedbanlivosti. Má za to, že už samotné trestné stíhanie, prerokovanie veci na súde, hrozba nepodmieňného odsúdenia, uloženie iného trestu a povinnosť dobrého správania sa obžalovaného počas uloženej skúšobnej doby, dostatočne splnia výchovný, preventívny a aj represívny účel trestu uloženého obžalovanému.

Obžalovaný chce presvedčiť spoločnosť, že čin ktorý spáchal bol náhodou, že to bola výnimočná situácia a zhoda okolností, že v takom správaní nemieni v budúcnosti už ani náhodou pokračovať a takéto správanie sa už nebude nikdy opakovať. Spáchanie skutku veľmi ľutuje a od začiatku sa nažil odčiniť všetky dôsledky svojho konania (náhrada škody, ospravedlnenie a pod.).

Pre rozhodovanie o podmieňnom odklade trestu odňatia slobody majú v tomto konkrétnom prípade význam najmä nasledujúce skutočnosti:

a/ obžalovaný doposiaľ viedol riadny život, bez akýchkoľvek excesov,

b/ obžalovaný nie je recidivista a spáchanie skutku bola náhoda, ktorá sa mu počas jeho života stala prvý krát a v budúcnosti si mieni dávať ešte väčší pozor na obdobné konanie,

c/ obžalovaný nemá vzhľadom na svoju osobu ďalšie pohnútky na páchanie akejkoľvek inej aj nedbanlivostnej trestnej činnosti,

d/ obžalovaný spáchanie skutku opakovane úprimne oľutoval,

e/ obžalovaný po spáchaní skutku vždy spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní pri objasňovaní skutku, zaujímal sa o zdravotný stav účastníkov nehody, ospravedlnil sa im, nahradil všetku škodu, ktorá v dôsledku dopravnej nehody vznikla,

f/ obžalovaný riadne pracuje a v súčasnosti má jednu zákonnú vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa, pričom sa zároveň stará o družku a jej maloleté dieťa, ktoré si v budúcnosti plánuje osvojiť.

Vzhľadom na uvedené je odvolateľ presvedčený, že v prípade uloženia trestu odňatia slobody, by jeho podmienený odklad v tomto konkrétnom prípade zabezpečil všetky funkcie trestu, ktorými je najmä ochrana spoločnosti. Hrozba nepodmienečného trestu odňatia slobody v prípade neosvedčenia sa obžalovaného v uloženej skúšobnej dobe je vzhľadom na všetky skutkové okolnosti prípadu dostatočnou výstrahou obžalovanému a zďaleka prevyšuje preventívny a represívny účinok uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Zároveň považuje za potrebné poukázať na nepriaznivý vplyv nepodmienečného trestu odňatia slobody na život obžalovaného, ktorý na základe uvedeného príde o zamestnanie, o kontakt s rodinou a blízkymi osobami, a teda aj o doterajší riadny spoločenský a rodinný život, čo možno bez akýchkoľvek pochyb považovať za neprimeranú prísnosť a tvrdosť takto uloženého trestu a preto navrhuje, aby odvolací súd prípadný uložený nepodmienečný trest odňatia slobody podmieniene odložil a určil primeranú skúšobnú dobu.

Navrhuje preto, aby odvolací súd v súlade s ustanovením § 320 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a trestné stíhanie podmieniene zastavil podľa § 282 ods. 1 Tr. por. Zároveň aby rozhodol o uložení primeranej skúšobnej doby podľa svojho uváženia, prípadne uložil aj iné primerané opatrenia.

V prípade, ak odvolací súd nerozhodne o podmieniennom zastavení trestného stíhania navrhuje vzhľadom na uvedené v súlade s ustanovením § 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušiť a rozhodnúť rozsudkom o uložení primeraného trestu v spodnej hranici a následne uložený trest podmieniene odložiť.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 27.05.2013 na č.l. 195 odvolanie okresný prokurátor, ktoré písomne odôvodnil samostatným písomným podaním zo dňa 15.11.2013 na č.l. 216-219. V tomto najskôr citoval výrok napadnutého rozhodnutia Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.05.2013 prvostupňový súd prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, že sa cíti byť vinným zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, preto dokazovanie o vine súd nevykonal. Obžalovaného N. L. uznal vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a odsúdil ho podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, písm. l/, § 38 ods. 3 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 18 mesiacov.

Oproti podanej obžalobe zo skutkovej vety prvostupňový súd vypustil skutok posudzovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s odôvodnením, že kvalifikačný znak „závažnejší spôsob konania“ podľa § 138 písm. h/ Trestného zákona obsahuje v sebe porušenie dôležitej povinnosti uloženej podľa zákona, čím je nesporne jazda pod vplyvom alkoholu. Podľa samosudcu prvostupňového súdu kvalifikovaná skutková podstata ods. 2 písm. a/ § 157 Trestného zákona postihuje aj konanie páchatela uvedené v ustanovení § 289 ods. 1 Trestného zákona, čiže dochádza k tzv. faktickej konzumpcii, preto bolo potrebné tento skutok vypustiť z právnej kvalifikácie. Na záver odôvodnenia rozsudku súd ešte pripomenul, že jednočinný súbeh úmyselného a nedbanlivostného trestného činu neprichádza do úvahy, lebo v jednom a tom istom, čiže totožnom konaní nemôže byť zároveň prítomná aj neprítomná vôľová zložka. Súbeh takýchto trestných činov môže byť posúdený len ako súbeh viacčinný.

S rozhodnutím súdu prvého stupňa sa odvolateľ nestotožnil a zaujal názor, že okresný súd pochybil, keď napriek vyhláseniu obžalovaného v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku zmenil právnu

kvalifikáciu obžalovaného, hoci takýto postup zákon nepripúšťa. V takomto zmysle vyznieva nielen citácia príslušných ustanovení Trestného poriadku, ale aj názor Najvyššieho súdu SR publikovaný pod číslom Tpj 37/07, v ktorom sa jednoznačne uvádza, že v prípade prijatia vyhlásenia podľa § 257 ods. 6 Trestného poriadku nemožno meniť priznaný skutkový stav, ani jeho právne hodnotenie. Ak mal prvostupňový súd pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe a na ich odstránenie sa javilo nevyhnutným vykonanie kontradiktórneho hlavného pojednávania, nemal prijať vyhlásenie o vine. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o prijatí, či neprijatí vyhlásenia v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/, a písm. c/ Trestného poriadku je povinný prihliadať na dôkazy vykonané v prípravnom konaní a v prípade dôvodných pochybností o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe nemá prijať vyhlásenie páchatel'a a má vykonať kontradiktórne hlavné pojednávania. K prijatiu vyhlásenia o vine v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku musí teda súd dôjsť po zrelej úvahe a priznanie obžalovaného môže byť prvostupňovým súdom akceptovateľné a prijaté vždy bez akýchkoľvek výhrad.

Keďže okresný súd podľa § 257 ods. 6 Trestného poriadku rozhodol uznesením, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a s poukazom na ustanovenie § 257 ods. 7 Trestného poriadku rozhodol, že nevykoná dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný skutok priznal, nebol oprávnený bez vykonania dokazovania meniť ani skutkový stav ani právnu kvalifikáciu oproti obžalobe. Takýto záver vyplýva z toho, že proti uzneseniu o prijatí vyhlásenia a nevykonaní dokazovania o skutku nie je sťažnosť prípustná (§ 285 ods. 2 Trestného poriadku), z ktorého dôvodu teda nie je možné meniť skutkový stav a právnu kvalifikáciu. Uznesenie o prijatí vyhlásenia o vine a nevykonávaní dôkazov je právoplatné, vykonateľné a nemôže ho meniť už ani odvolací súd.

Čo sa týka názoru prvostupňového súdu, že skutková podstata prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v kvalifikačnom znaku „závažnejší spôsob konania“ podľa § 138 písm. h/ zahrňuje aj porušenie dôležitej povinnosti uloženej podľa zákona, čím je nesporne aj jazda pod vplyvom alkoholu, je podľa názoru prokurátora nesprávna. Bolo by to tak v prípade, ak by obvinený jazdil pod vplyvom alkoholu s hodnotou pod 1 promile. Keďže však obžalovaný v čase dopravnej nehody mal 1,24 promile, svojím konaním sa nesporne dopustil aj prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Závažnejší spôsob konania obžalovaného v danom prípade spočíva v tom, že obvinený s vozidlom prešiel do protismeru v dôsledku čoho sa jeho vozidlo zrazilo s oproti idúcim vozidlom a následkom tohto konania bola ťažká ujma na zdraví poškodenej.

Na základe horeuvedeného prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Bratislave zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. a vec vrátil tomuto súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné považovať za nezákonné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por., ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec spravidla súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresná prokuratúra Malacky pod sp. zn. 1Pv 374/11 dňa 27.11.2012 podala obžalobu na obžalovaného N.Š. L. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s

prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe uvedenom v skutkovej vete podanej obžaloby.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.05.2013 na č.l. 192 prokurátor predniesol obžalobu.

Následne na tom istom pojednávaní obžalovaný N. L. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por. , t.j. že je nepopiera spáchanie skutku, ktorý je predmetom obžaloby. Na otázky uvedené v § 333 ods. 3 Tr. por. odpovedal áno a prokurátor navrhol prehlásenie obžalovaného prijať.

Súd I. stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal prehlásenie obžalovaného N. L. a zároveň podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že sa vykoná dokazovanie v rozsahu listinných dôkazov a znaleckých posudkov.

Napokon súd I. stupňa vyhlásil napadnutý rozsudok s tým, že obžalovaného N. L. uznal za vinného iba z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v zmysle obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava III sp. zn. 1Pv 374/11 s tým, že upravil skutkovú vetu nasledovne:

? vypustil dátum: „02.10.1911“ a nahradil ho dátumom:“02.10.2011“,

? vypustil formuláciu: „dychovej skúške na zistenie alkoholu v krvi v dychu“ a nahradil ju formuláciou „odberu krvi“.

Odvolací súd konštatuje, že vyššie uvedený postup súdu I. stupňa nemá oporu v zákone a to na základe nasledujúcich skutočností:

Podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por. po prednesení obžaloby predseda senátu poučí obžalovaného o jeho právach a umožní mu urobiť niektoré z vyhlásení, že nepopiera spáchanie skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe.

Podľa § 257 ods. 4 Tr. por. ak to vyžadujú okolnosti prípadu, záujem verejnosti alebo obžalovaného, môže súd obžalovanému povoliť, aby namiesto vyhlásenia, že je vinný, vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia bude považovať za priznanie spáchania skutku. O tom musí byť obžalovaný poučený.

Z ustálenej rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky vyplýva skutočnosť, že ak obžalovaný učiní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a súd I. stupňa toto prijme s tým, že sa dokazovanie v rozsahu prehlásenia nevykoná, je povinný prevziať skutok do skutkovej vety rozsudku tak, ako je vymedzený v podanej obžalobe a nie je v žiadnom prípade oprávnený za takejto situácie v skutku robiť akékoľvek úpravy, zásahy alebo doplnenia.

Ak súd I. stupňa však dospeje k záveru, že v skutkovej vete obžaloby je potrebné vykonať akékoľvek zmeny, je povinný postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prehlásenie obžalovaného neprijať a vo veci vykonať riadne dokazovanie.

Totožné závery platia nielen pre žalovaný skutok, ale i právnu kvalifikáciu predmetného skutku, pretože pri preberaní skutku súd I. stupňa je automaticky povinný prevziať aj jeho kompletnú právnu kvalifikáciu z obžaloby. Ak súd I. stupňa chce žalovaný skutok prekvalifikovať alebo časť právnej kvalifikácie vypustiť, nie je oprávnený prijať ani v tomto prípade prehlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a musí vo veci vykonať dokazovanie. (napr. R 36/2012, ZSP 26/2008).

Podľa rozhodnutia NS SR č. 36/2012-III. Zbierky rozhodnutí ak má súd pochybnosti o výsledkoch prípravného konania vo vzťahu k žalovanému skutku v rovine skutkovej alebo právnej, má procesný priestor na ich vyjadrenie vymedzený pri rozhodovaní o otázke, či vyhlásenie obžalovaného prijme. Následné skúmanie viny, resp. jej kvalifikačnej podoby vo vzťahu k dotknutému skutku by popieralo zmysel a obsah predchádzajúceho uznania viny obžalovaným a prijatia tomu zodpovedajúceho vyhlásenia súdom prvého stupňa.

Ak súd I. stupňa chcel upravovať znenie skutkovej vety obžaloby alebo jej právnu kvalifikáciu, mal po vyhlásení obžalovaného o jeho vine a po zistení stanovisku prokurátora uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. nepriať uvedené vyhlásenie, riadne umožniť procesným stranám vykonať dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, resp. prečítaním listinných dôkazov a až na základe tohto dokazovania vykonať úpravu znenia skutkovej vety obžaloby, resp. úpravu právnej kvalifikácie.

To, že súd I. stupňa nedodrжал uvedený postup, malo za následok pochybenie a to že prišlo nielen k nezákonnému zásahu do skutkovej vety obžaloby, ktorej znenie bol súd I. stupňa povinný prevziať v celom pôvodnom znení z podanej obžaloby, ale aj k nezákonnému vypusteniu právnej kvalifikácie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ktorú bude potrebné vrátiť do pôvodného znenia, pretože právna kvalifikácia musí pri prijatí vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por. prevzatá v plnom rozsahu tak, ako je špecifikovaná v podanej obžalobe.

Odvolačný súd teda uzatvára, že súd I. stupňa procesne pochybil, keď postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal prehlásenie obžalovaného N.Š. L. podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por., vo veci nevykonal dokazovanie a napokon nezákonne upravil znenie skutkovej vety a právnu kvalifikáciu obžaloby.

Úlohou súdu I. stupňa bude vo veci nariadiť termín hlavného pojednávania a vyhlásiť rozsudok v takom znení skutkovej vety a právnej kvalifikácie, ako sú uvedené v podanej obžalobe Okresnej prokuratúry Malacky sp.zn. 1Pv 374/11 zo dňa 27.11.2012 a to i s chybným dátumom tam uvedeným.

Z dôvodu vyššie podrobne uvedených procesných pochybení sa odvolací súd otázkou uloženého druhu a výmery trestu nezaoberal, pretože tento vzišiel z nezákonne upravenej skutkovej vety a právnej kvalifikácie.

Krajský súd v Bratislave preto na základe podaných odvolaní napadnutý rozsudok na základe vyššie uvedených pochybení zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a následne vo veci spravodlivo rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší opravný prostriedok.